

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ТРАНСПОРТНО-ЛОГІСТИЧНИХ СИСТЕМ В СВІТІ

Нині особливо актуальні задачі нарощення обсягів перевезень, підвищення економічної ефективності діяльності багатьох вітчизняних перевізників та експедиторів. Як свідчить закордонний досвід, якісних змін у транспортній сфері можна досягнути за рахунок використання нових технологій забезпечення процесів перевезень, відповідних сучасним вимогам і високим міжнародним стандартам, зокрема, шляхом освоєння логістичного мислення і принципів логістики.

Транспорт є ключовою ланкою соціально-економічної системи держави і належить до стратегічно важливих галузей національної економіки, без ефективної роботи якої неможливе подальше підвищення добробуту суспільства. Транспортування можна визначити як ключову логістичну активність, пов'язану з переміщенням продукції певними транспортним засобами за визначеною технологією у логістичному ланцюзі [2].

Транспортно-логістична система – це інтегрована сукупність суб'єктів транспортно-логістичної діяльності та об'єктів транспортно-логістичної інфраструктури, що взаємодіють між собою з метою оптимізації руху вантажопотоків "від дверей до дверей" за мінімальних витрат на максимально вигідних умовах[3].

Економічний ефект логістики як новітнього науково-практичного напрямку визначається, насамперед, такими чинниками, як зменшення запасів на шляху руху товарного потоку (відповідних витрат на складування та зберігання товарів) і скорочення часу проходження товару логістичними комунікаціями (відповідних транспортних витрат)[1].

Першими у світі впровадили логістичні підходи у питання раціональної організації (у тому числі територіальної) взаємозв'язків своїх підприємств із партнерами по бізнесу компанії США. Логістичні компанії у США приділяють велику увагу дослідженням геопросторових аспектів своєї діяльності. У своїй роботі вони користуються картою, складеною логістиками компанії „One moving”, де показано кількість перевезень у кожний штат і з нього та проведено відповідний поділ штатів. Регіональні проекти досліджують питання логістики та змін у розміщенні продуктивних сил, зокрема на американо-мексиканському кордоні [4].

За останні роки розвиток транспортно-логістичних систем зазнав значного піднесення в Азії. Даний розвиток забезпечує інфраструктурну основу для руху міжнародних потоків товарів та послуг. Азійський ринок логістики та регіональні мережі поставок хоча й відстають від цих темпів, але теж зазнають значних змін. Так, якщо ще десять років тому на Азійському ринку логістичних послуг домінувала Японія то нині на перші місця висуваються Китай та Індія.

Чинник, який стимулює розвиток логістики в Китаї та Індії, - це швидкий розвиток транспортної інфраструктури. Особливо це стосується Китаю, де зазначений фактор, за прогнозами в сполученні з подальшою лібералізацією зовнішньої торгівлі, призведе до перетворення КНР в найбільшу торговельну націю світу протягом декількох найближчих років[4].

Що стосується Європи, то за останні роки одним з головних транспортно-логістичних центрів став Гамбург, завдяки своєму географічному положенню і хорошою досяжності по воді, повітрю, залізницями і автомагістралями. Гамбург є важливим вузловим пунктом у системі світової торгівлі і найзначнішим логістичним центром на півночі Європи.

Будучи сучасним центром логістики, дистрибуції та комплектації, Гамбурзький порт пропонує повний комплекс послуг, необхідний сьогодні в операціях з імпорту або експорту. Зручно розташований між Північним і Балтійським морями, порт Гамбург славиться не тільки багатовіковими традиціями зовнішньої торгівлі, а й став поступово центральним в Північній Європі перевалочним пунктом торгівлі завдяки прекрасно розвиненій системі регіональних перевезень. Представляючи собою одночасно пункт перевантаження товарів і обробки інформації, порт формує основу для трансформації Гамбурга в одну з найважливіших міжнародних торгових метрополій.

Отже, формування транспортно-логістичних систем сприятиме розвитку внутрішньо-регіональних комунікацій, розширенню меж регіональних ринків, посиленню мобільності факторів виробництва та призведе до ефективного розподілу ресурсів між регіонами. В сучасних умовах розвитку суспільства варто звернути увагу на досвід економічно розвинутих країн щодо формування транспортно-логістичних систем, оскільки відомо, що логістичні системи є потужним засобом економії дефіцитних ресурсів: матеріальних, сировинних, енергетичних, фінансових, трудових.

Список використаних джерел:

- 1. Бауэрсокс Дональд Дж. Логистика: интегрированная цепь поставок / Дж. Дональд Бауэрсокс, Дж. Дейвид Клосс ; [пер. с англ.]. – М. : ЗАО "Олимп-бизнес", 2001. – 639 с.*
- 2. Прокофьева Т.А. Логистика транспортно-распределительных систем: региональный аспект / Т.А. Прокофьева, О.М. Лопаткин. – М. : Росконсульт, 2003. – 272 с.*
- 3. Смирнов И.Г. Логистика: просторово-территориальный вимір : [монографія] / Игор Георгійович Смирнов – К. : Обрії, 2004. – 335 с.*
- 4. Сергеев В.И. Глобальные логистические системы : [учеб. пособие / под общ. ред. В.И. Сергеева и др.]. – СПб : Издательский дом "Бизнес-пресса", 2001. – 240 с.*